

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **J. F.**, zast. JUDr. Věnceslavou Holubovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Šumavská 991/31, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 12/1222, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.11.2011 č.j. 915/2010-160-SPR/6

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Magistrát hl. m. Prahy, odbor dopravně správních agend (dále též jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím č.j.: MHMP 111761/2011 vyhotoveným dne 7.2.2011 a vypraveným (vydaným) dne 10.2.2011 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) zamítl jako neodůvodněné žalobcovy námitky proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče a provedený záznam 12 bodů ke dni 8.11.2010 potvrdil.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání podané žalobcem proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „MHMP“) jako příslušný orgán, který vede registr řidičů, zaslal dne 16.11.2010 žalobci v souladu s § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Zároveň byl žalobce poučen, že proti provedení záznamu může podat námitky. Námitky však nemohou směřovat proti pravomocně

ukončenému řízení o přestupku, ve kterém správní orgán, který vede registr řidičů, nemůže konat. Proti uvedenému oznámení podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že přestupku ze dne 8. 11. 2010 se měl dopustit tím, že překročil maximální povolenou rychlost 6 km/h. Žalobce již při ukládání blokové pokuty namítal, že si není vědom žádného porušení pravidla o silničním provozu. Není majitelem vozidla, které při spáchání přestupku řídil a nebyl majitelem upozorněn na jeho technický stav. Při údajném spáchání přestupku si žalobce hlídal tachometr, který ukazoval předepsanou rychlost. Pro žalobce bylo proto překvapením, když byl příslušníky policie za výše uvedený přestupek zastaven a byla mu uložena bloková pokuta. Vzhledem ke skutečnosti, že jeho spolujezdcem v autě byla manželka a malé dítě, byl nucen celou záležitost co nejrychleji ukončit, a proto přijal blokovou pokutu, kterou na místě zaplatil. Následující den vzal žalobce vozidlo do servisu, kde bylo zjištěno, že motorové vozidlo, které řídil v době spáchání přestupku, mělo poruchu na tachometru, který náležitě nefungoval, když ukazoval rychlost 6 až 12 km/h nižší, než byla skutečná rychlost vozidla. Žalobce se tedy přestupku ze dne 8. 11. 2010 nedopustil zaviněným jednáním, ale z důvodu poruchy přístroje, který je jediným indikátorem rychlosti vozidla. Tato porucha byla nepředvídatelná, a proto za ni nemůže nést zodpovědnost. Proto mu neměla být uložena bloková pokuta a strženy 2 body.

Žalobce dále v námitkách tvrdil, že nespáchal všechny přestupky uvedené v registru řidičů, které se vesměs týkají porušení § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, neboť ne vždy řídil motorové vozidlo on. Vzhledem k tomu, že se domníval, že jako majitel vozidla za toto vozidlo odpovídá, měl za to, že přestupky jsou po něm vymáhány po právu a nijak je nerozporoval. Žalobce prokáže, že se nedopustil výše zmiňovaných přestupků a že mu body bodového hodnocení řidičů byly odebrány neoprávněně. Součet bodů tudíž nemůže dosáhnout počtu 12. Z dokumentace nelze nade vší pochybnost prokázat, že přestupky spáchal žalobce.

Žalobce dále uvedl, že body, které mu byly strženy za přestupky ze dne 7. června 2007 a 10. dubna 2008, kterých se měl dopustit tím, že řídil vozidlo bez stanoveného osvětlení, jsou nepřiměřeně tvrdým opatřením, vzhledem k tomu, že tento přestupek byl k datu 1. 1. 2009 zrušen pro jeho neopodstatněnost a tvrdost. Žalobce se proto domnívá, že tyto body by neměly být nadále vedeny v registru řidičů. Rovněž z tohoto důvodu je žalobce toho názoru, že se spáchání přestupku nedopustil, a tak nedosáhl hranice 12 bodů.

Přestože žalobce každou blokovou pokutu podepsal a rovněž zaplatil, nelze z toho bezpodmínečně usuzovat, že s uloženou pokutou souhlasil, což na místě s příslušníky policie řešil, avšak v zájmu rychlého uzavření celé kauzy se blokové pokutě podřídil. Závěrem žalobce uvedl, že je mu 57 let a je zaměstnán jako řidič z povolání. Pozbytí řidičského oprávnění by pro něj mělo likvidační následky v podobě ztráty zaměstnání.

Dne 12. ledna 2011 se žalobce dostavil na MHMP a seznámil se s následujícími podklady pro rozhodnutí:

- oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, č.j. DU-UCU-2283/2006, zaslané Městskou policií hl. města Prahy, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, spáchaný dne 26.10.2006 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty),
- oznámení o uložení pokutě v blokovém řízení, č.j. OŘ MP 7/0001/56/07, které nabylo právní moci dne 27.3.2008, na jehož základě bylo žalobci zaznamenány 2 body za

přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, spáchaný dne 11.1.2007 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty),

- oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, č.j.: ORII-8152/PR-07-2007, zaslané Policií ČR, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, spáchaný dne 28.2.2007 (vyřízeno dne 22.5.2007 uložením blokové pokuty),
- oznámení o přestupku dle § 123 odst. 2 zákona o silničním provozu, č.j.: D870/2007, zaslané orgány Městské policie Havlíčkův Brod, na jehož základě byl žalobci zaznamenán 1 bod za přestupek dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. 1) zákona o přestupcích, ze dne 7.6.2007 (vyřešeno na místě uložením blokové pokuty),
- oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, č.j.: OŘ MP8-6B/1518/2007, zaslané orgány Městské policie hlavního města Prahy, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, spáchaný dne 17.6.2007 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty),
- oznámení o uložení sankce podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, č.j.: A 1626/2008, zaslané orgány Městské policie Jihlava, na jehož základě byl žalobci zaznamenán 1 bod za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. 1) zákona o přestupcích, spáchaný dne 10.4.2008 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty),
- oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, č.j.: PSP-7731-5558/BP-2009-RJ, zaslané orgány Policie ČR, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, spáchaný dne 3.6.2009 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty),
- oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, č.j.: KRPK-13684/PR-2010-190906, zaslané orgány Policie ČR, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, spáchaný dne 16.3.2010 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty),
- oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, č.j.: KRPS-145224/PR-2010-010007, zaslané orgány Policie ČR, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. 1) zákona o přestupcích, spáchaný dne 8.11.2010 (vyřízeno na místě uložením blokové pokuty).

Ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce uvedl, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek z 11.1.2007 není způsobilé pro záznam bodů v registru řidičů, respektive je nicotným aktem, neboť z tohoto podkladu nelze bez jakýchkoliv pochyb zjistit, jakého přestupku se měl dopustit. Policie prošetřující tento přestupek nezohlednila zákonnou odchylku měření rychlosti. Uplatněním zákonné odchylky měření rychlosti 3 km/h by žalobce překročil rychlost v obci o méně než 20 km/h, tedy by spáchal přestupek dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích. Rovněž na

místě zaplacená bloková pokuta v částce 2 500,- korun je v rozporu s ustanovením § 22 odst. 10 bod 2 zákona o přestupcích, dle kterého lze za přestupek (pro překročení rychlosti v obci o méně než 20 km/h) uložit pokutu jediné ve výši 1.000,- korun. Dle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích lze přestupek projednat v blokovém řízení, jestliže byl spolehlivě zjištěn. Předmětný přestupek spolehlivě zjištěn nebyl, což je podpořeno i tím, že shora uvedený odbor dopravně správních agend sankcionuje žalobce jiným přestupkem (a to mírnějším - pro překročení rychlosti v obci o méně než 20 km/h), a proto uděluje žalobci toliko 2 body namísto 3 bodů za přestupek uvedený v oznámení.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále uvedl, že dne 10.2.2011 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č.j. MHMP 111761/2011, kterým byly námitky žalobce jako neodůvodněné zamítnuty a provedený záznam bodů ke dni 8.11.2010 potvrzen. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, ve kterém zopakoval tvrzení, která uvedl již ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dále argumentoval tím, že z důvodu exekucí mu ze mzdy zbývá toliko existenční minimum. Jeho jediným příjmem je mzda z pracovní smlouvy, na základě které je zaměstnán jako řidič vozidla. Pozastavením této činnosti by ztratil zaměstnání a tím i jediný svůj příjem a přehoupł se tak do existenční nouze. Požádal o to, aby odvolací orgán jeho životní poměry při svém rozhodování zohlednil a přihlédl k nim.

V rámci vypořádání odvolacích námitek žalobce žalovaný konstatoval, že podle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., se řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, který spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle § 123b odst. 2 téhož zákona provede záznam v registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo toto oznámení doručeno. Správní orgán, který vede registr řidičů, provedl v daném případě záznamy na základě oznámení o uložených blokových pokutách. Jakékoliv námitky směřující proti pravomocně ukončeným řízením o přestupcích jsou z hlediska záznamu bodů zcela irelevantní.

Žalovaný dále uvedl, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně byly uvedeny všechny přestupky, jichž se žalobce dopustil a o kterých bylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto. Zároveň byl uveden počet bodů, který je podle přílohy zákona č. 361/2000 Sb., za tyto přestupky řidiči zaznamenáván. Správním orgánem, který vede registr řidičů, byl tedy zaznamenán odpovídající počet bodů podle přílohy zákona č. 361/2000 Sb. Žalovaný se neztotožnil s tvrzením žalobce, že z oznámení o přestupku ze dne 11.1.2007 nelze bez jakýchkoliv pochyb zjistit, jakého přestupku se měl žalobce dopustit.

Protokol o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dle žalovaného obsahuje zřejmou administrativní chybu, když je zde u oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení za přestupek spáchaný dne 11.1.2007 uvedeno, že žalobci byly zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, když z oznámení o přestupku je patrné, že žalobci byla dne 11.1.2007 uložena pokuta za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je již správně uvedeno, že se jednalo o přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích, za který byly žalobci zaznamenány 3 body. Vzhledem k tomu, že žalobce (jeho zástupce) se dne 12.1. 2011 dostavil na MHMP a se skutečným obsahem předmětného oznámení se seznámil, nepovažuje žalovaný toto pochybení za natolik závažné, aby mělo vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.

Žalovaný poté konstatoval, že pozbytí řidičského oprávnění v souvislosti s dosažením 12 bodů nemá povahu sankce jakožto právního následku deliktního jednání. Bodový systém je specifické preventivní opatření, které má přispět k eliminaci těch řidičů, kteří se dlouhodobě a opakovaně dopouštějí porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích. Jak již uvedl správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí, rodinné ani sociální poměry nemohou odůvodnit jiný než zákonný postup, neboť takový přístup by byl v příkrém rozporu se zásadou legality, která je základem pro veškerou činnost správních orgánů a k jejímuž naplnění ukládá správní řád všem správním orgánům postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy. Na základě výše uvedených skutečností dospěl žalovaný k závěru, že správní orgán I. stupně se nedopustil žádného pochybení a jeho rozhodnutí ze dne 10.2.2011 bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. V žalobě namítl, že jeho námitky měly být uznány jako důvodné. Příslušný správní orgán nebyl oprávněn provést zápis 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce, neboť ten k oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek z 11.1.2007 informující o přestupku spáchaném dne 11.1.2007 v Praze 7 vyřízeném v blokovém řízení č. B 0080973, AB/2000 uvedl, že se jedná o nicotní právní akt (paakt), příp. o nezpůsobilý podklad pro záznam.

Žalovaný rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů nezkoumal, zda žalobce skutečně spáchal přestupek dne 11.1.2007 kladený mu za vinu, ani to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb.

Žalobce vůči žalovanému namítal, že nespáchal přestupek dávaný mu za vinu, nýbrž že spáchal-li přestupek, pak jedine přestupek jiný, mírnější. Dle oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek z 11.1.2007 se měl žalobce dopustit přestupku překročením rychlosti v obci přesně o 20 km/h (rozdíl mezi rychlostmi 50 km/h a 30 km/h uvedenými v oznámení o spáchaném přestupku), avšak policie prošetřující tento přestupek nezohlednila zákonnou odchylku v měření rychlosti (+- 3 km/h). Při zohlednění této odchylky by žalobce překročil rychlost v obci o méně než 20 km/h, tedy spáchal by mírnější přestupek stanovený v § 22 odst. 1 písm. f/ bod 4) zákona o přestupcích. Za tohoto stavu tedy žalobce nemohl vytýkaný přestupek stanovený v § 22 odst. 1 písm. f) bod 3) zákona o přestupcích vůbec spáchat.

To, že uvedená rychlost 50 km/h je skutečně naměřenou rychlostí bez zohlednění zákonné odchylky, prokazuje i skutečnost, že součástí spisu je tzv. seznam přestupků spáchaných žalobcem ze dne 5.1.2011, ve kterém se uvádí, že žalobci naměřili rychlost 50 km/h, se kterou je následně operováno i v oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení adresovaném správnímu orgánu.

Předmětný přestupek nebyl spolehlivě zjištěn, což je podpořeno i tím, že MHMP sankcionoval žalobce jiným přestupkem (a to mírnějším - pro překročení rychlosti v obci o méně než 20 km/h), a proto zaznamenal žalobci toliko 2 body namísto 3 bodů za přestupek uvedený v oznámení, jak vyplývá z protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí z 12.1.2001.

Z výše uvedeného dle mínění žalobce jednoznačně plyne, že z podkladů pro záznam nelze zjistit, jaký přestupek dne 11.1.2007, který byl údajně projednán v blokovém řízení, žalobce spáchal, a nelze tak stanovit přesný počet bodů, které budou žalobci uloženy za spáchaný přestupek, resp. žalobce má za to, že přestupek stanovený v § 22 odst. 1 písm. f/ bod 3) zákona o přestupcích vůbec nespáchal, což je ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44 v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů rozhodnou skutečností, se kterou se měl žalovaný vypořádat, což se však nestalo.

Žalobce dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010-76, ve kterém soud vyslovil, že „Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. , o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“

Dle názoru žalobce v daném případě vznikly pochybnosti o údajích ohledně spáchaného přestupku, a žalovaný proto měl tuto vadu odstranit, a to tak, že mělo být náležitým způsobem zjištěno, zda a zejména jaký přestupek měl být žalobcem dne 11.1.2007 spáchán. Na základě výsledku tohoto zjištění měl žalovaný učinit závěr o stanovení počtu bodů za tento zjištěný přestupek. Jinak řečeno, na základě existujících podkladů nelze bez jakýchkoliv pochyb učinit závěr o tom, jakého protiprávního jednání se měl žalobce dne 11.1.2007 dopustit, a tím bez jakýchkoliv pochyb zjistit, jaký přestupek byl spáchán a jakou sankci za něj přestupkový zákon umožňuje uložit, resp. kolik bodů se má žalobci za spáchání daného přestupku udělit. Neodstranil-li tak žalovaný tento nedostatek, je jeho rozhodnutí nezákonné.

Nad rámec shora uvedeného žalobce poukázal na § 36 odst. 3 správního řádu a uvedl, že doplnil-li by správní orgán na základě podaných námitek řízení, musel by před vydáním rozhodnutí žalobci opět umožnit vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Pokud by tedy došlo k doplnění řízení stanoviskem či jiným důkazem Policie ČR na základě předchozí výzvy žalovaného, měl žalovaný umožnit žalobci vyjádřit se k novým podkladům. V opačném případě by byl žalobce nelegitimním způsobem zkrácen na svých právech.

Žalobce má vzhledem ke shora uvedenému za to, že jeho námitka, že dne 11.1.2007 nespáchal ten přestupek, který je mu dáván za vinu, je důvodná, s čímž se měl žalovaný vypořádat tak, že měl řízení (a dokazování) doplnit tím způsobem, že se měl zabývat skutečností, zda žalobce přestupek ze dne 11.1.2007, který byl údajně projednán v blokovém řízení, spáchal, čímž by odstranil v řízení vzniklé pochybnosti a po tomto doplnění měl ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu žalobce seznámit s těmito podklady. Protože však žalovaný takto nepostupoval, je napadené rozhodnutí nezákonné. Napadeným rozhodnutím byl žalobce přímo zkrácen na svých právech, neboť je mu znemožněno řídit motorové vozidlo. Protože je zaměstnán jako profesionální řidič motorového vozidla, hrozí mu existenční nouze a společenské zavržení, protože za této situace ztratí práci, příjem, životní pozici a sociální místo ve společnosti.

Podáním ze dne 12.12.2011 žalobce doplnil svá žalobní tvrzení, když uvedl, že žalovaný se s námitkou týkající se přestupku ze dne 11.1.2007 vypořádal nedostatečně. Pouhá argumentace, že MHMP učinil v protokolu o seznámení s poklady pro vydání rozhodnutí administrativní chybu, když uvedl přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích namísto přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích, je dle účelová. Tuto argumentaci považuje žalobce za nedostatečnou a nesprávnou, neboť MHMP překvalifikoval skutek spáchaný v blokovém řízení na úplně jiný přestupek s jiným počtem bodů, aniž by dále toto své jednání jakkoliv odůvodnil, což nelze považovat za pouhou administrativní chybu. Jak žalovaný, tak i MHMP se měl vypořádat s otázkou, jaký přestupek projednaný v blokovém řízení žalobce dne 11.1.2007 spáchal, což však neučil. Napadené rozhodnutí je z tohoto důvodu nesprávné a nepřezkoumatelné.

V podání ze dne 9.2.2012 žalobce uvedl, že z rozhodnutí MHMP, odboru dopravně správních agend č.j. S-MHMP 943522/2010 ze dne 7.2.2011 vyplývá, že vyjádření ze dne 24.1.2011, které žalobce odeslal příslušnému správnímu orgánu po nahlížení do spisu uskutečněném dne 12.1.2011, bylo usnesením ze dne 1.2.2011 postoupeno Městské policii hl. města Prahy. Z téhož rozhodnutí dále vyplývá, že záznam 3 bodů ke dni 11.1.2007 (pod bodem č. 2) byl proveden po doručení oznámení Městské policie hl. města Prahy. Odbor dopravně správních agend tedy považoval žalobcův přestupek ze dne 11.1.2011 za jiný přestupek, což prokazuje protokol o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 12.1.2011. Z výše uvedeného žalobce dovozuje, že odbor dopravně správních agend uznal jeho námitky důvodnými a požádal Městskou policii hl. města Prahy o vysvětlení toho, zda došlo k započtení zákonné odchylky u přestupku ze dne 11.1.2007. Po doručení oznámení Městské policie hl. města Prahy (odpovědi na položenou otázku) vydal odbor dopravně správních agend dne 7.2.2011 rozhodnutí. Žalobce s poukazem na § 36 odst. 3 správního řádu namítá, že pokud tedy došlo k doplnění řízení stanoviskem Městské policie hl. města Prahy, měl odbor dopravně správních agend umožnit žalobci vyjádřit se k novým podkladům. Žalobce nebyl před vydáním rozhodnutí seznámen s nově doručeným vyjádřením Městské policie hl. m. Prahy, čímž došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Tato vada nebyla odstraněna ani v rámci odvolacího řízení.

V podání ze dne 1.4.2012 žalobce uvedl, že v rozhodnutí ze dne 11.4.2012, č.j. 371/2012-160-SPR/3, které v příloze připojil, Ministerstvo dopravy explicitně potvrdilo, že strážník Městské policie hl. m. Prahy nezhlednil při měření rychlosti odchylku měřícího zařízení ve výši 3 km/h z naměřené rychlosti, takže žalobce spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích a nikoliv jemu vytýkaný přísnější přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3) zákona o přestupcích. Nejasnosti vznikly rovněž z pořízené fotodokumentace, neboť na fotografii zachycující zřejmou rychlost vozidla (a přestupek žalobce) je uvedeno datum 2.10.2007, přičemž daný přestupek byl spáchán dne 11.1.2007. Žalobce je toho názoru, že se tím prokázala skutečnost, že pochybnosti ohledně spáchání přestupku kladeného žalobci za vinu vznikly a jsou důvodné ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44 a rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010-76.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě ve vztahu k jednotlivým žalobním námitkám uvedl, že k provádění záznamu bodů v registru řidičů je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. V daném případě jím byl MHMP, odbor dopravně správních agend. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 11.1.2007 sepsané Městskou policií hl. m. Prahy nelze považovat za rozhodnutí nebo jiný správní akt, a o nicotnost se tak jednat nemohlo. K námitkám týkajícím se samotného

přestupku žalovaný uvedl, že předmětem řízení o námitkách nemůže být přezkoumání rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů. Předmětem řízení není ani přezkoumávání přestupku jako takového. Ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., lze za relevantní podklad, na základě kterého příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provede záznam bodů v registru řidičů, považovat oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Předmětné oznámení je součástí spisové dokumentace a plyne z něj, že žalobce se dopustil dne 11.1.2007 přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích. Z oznámení o uložení pokutě je kromě jména, příjmení a data narození přestupce také zcela zřejmé místo a čas spáchání přestupku, číslo řidičského průkazu, jakož i číslo a série pokutového bloku. Z oznámení také vyplývá, jakého přestupku se žalobce podle Městské policie hl. m. Prahy dopustil. Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání obsahuje ve své příloze zákon č. 361/2000 Sb. Počet bodů za jednotlivá jednání, stanovený v příloze uvedeného zákona, je závazný a správnímu orgánu nenáleží úvaha o počtu bodů přiřazených k jednotlivým jednáním. Ze spisové dokumentace MHMP vyplývá, že správní orgán zaznamenal v kartě řidiče příslušný počet bodů v souladu se shora uvedenou přílohou zákona.

Pokud žalobce nesouhlasil se samotným přestupkem a v souvislosti s tím i se skutečnostmi zjištěnými Městskou policií hl. m. Prahy, měl se dle žalovaného se svými námitkami obrátit na příslušné orgány Městské policie hl. m. Prahy. K tvrzení žalobce, že správní orgán příslušný k záznamu bodů jej sankcionoval, žalovaný podotkl, že v řízení o námitkách příslušný správní orgán, vzhledem k tomu, že k provedení záznamu bodů dochází na základě pravomocných rozhodnutí (tj. blokové pokuty nebo rozhodnutí o uložení sankce) již o samotných přestupcích nerozhoduje, a tedy ani neukládá sankce.

Z protokolu o seznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí je dle mínění žalovaného evidentní, že při jeho technickém zpracování došlo ke zřejmé písařské chybě oprávněné úřední osoby příslušného správního orgánu. Z oznámení o uložení pokutě v blokovém řízení, sepsaného Městskou policií hl. m. Prahy dne 11.1.2007, je patrné, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích. Předmětná skutečnost je podpořena i výpisem z evidenční karty řidiče, z něhož vyplývá, že žalobci byla dne 11.1.2007 uložena bloková pokuta za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o přestupcích. Jak vyplývá z protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, žalobce i jeho zmocněnec byli seznámeni se spisovým materiálem, tedy i s oznámením o uložení pokutě ze dne 11.1.2007.

Rozsudky Nejvyššího správního soudu, na něž žalobce poukázal, se dle žalovaného týkají osob odlišných od žalobce a současně i skutkový stav popsany a řešený v uvedených rozsudcích je vzhledem ke kompletní spisové dokumentaci ve věci žalobce zcela odlišný. Závěry vyplývající z těchto rozsudků proto nelze bez dalšího vztahovat na projednávanou věc. Z předmětných rozsudků však shodně vyplývá, že správnímu orgánu v řízení o námitkách nepřísluší zabývat se námitkami týkajícími se samotného hodnocení přestupku po stránce skutkové. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se samotného spáchání přestupku je zřejmá i ze samotného zákona č. 361/2000 Sb. Z daných rozsudků rovněž vyplývá, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda záznam v kartě řidiče byl proveden v souladu s podkladem pro záznam a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání, jež je obsaženo v příloze k zákonu o silničním

provozu. Z toho plyne, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je možné uplatňovat pouze námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal nebo přestupek spáchal, ale byl mu zaznamenán nesprávný počet bodů.

O spáchání přestupku žalobcem neměl správní orgán příslušný k provedení záznamu bodů v kartě řidiče důvod pochybovat. Počet bodů zaznamenaných v žalobcově kartě řidiče je v souladu s počtem bodů stanoveným v příloze zákona č. 361/2000 Sb.

Tím, že MHMP, odbor dopravně správních agend postoupil vyjádření žalobce k podkladům pro vydání rozhodnutí Městské policii hl. m. Prahy, v žádném případě neuznal jeho námitky, jež se týkaly spáchání samotného přestupku, za důvodné a rovněž nepožádal Městskou policii hl. m. Prahy o žádné vysvětlení. MHMP v daném případě postupoval v souladu s § 12 správního řádu a plnil pouze zákonem stanovenou povinnost usnesením postoupit podání příslušnému správnímu orgánu, kterým v tomto případě byla Městská policie hl. m. Prahy. Předmětné usnesení bylo Městské policii hl. m. Prahy doručeno dne 16.2.2011 a dne 13.6.2011 bylo Magistrátu hl. m. Prahy od Městské policie hl. m. Prahy doručeno sdělení ohledně postoupeného podání žalobce. Z uvedeného vyplývá, že MHMP neměl sdělení Městské policie hl. m. Prahy přede dnem vydání rozhodnutí ani v tento den k dispozici, a neměl tak před vydáním rozhodnutí žalobce s čím seznamovat. Ze strany správního orgánu proto nedošlo k namítanému porušení § 36 odst. 3 správního řádu.

K podnětu k přezkumnému řízení ve věci předmětné blokové pokuty, který byl prostřednictvím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně správních agend dne 16.2.2011 postoupen Městské policii hl. m. Prahy, žalovaný ještě uvedl, že vzhledem k době uplynulé od nabytí právní moci uložené blokové pokuty (11.1.2007), která byla delší než 15 měsíců, nebyly dány podmínky k provedení přezkumného řízení. Podle § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2 správního řádu již nebylo možné přezkumné řízení zahájit ani vydat rozhodnutí v přezkumném řízení.

Žalovaný považoval ve vyjádření k žalobě za nutné doplnit, že ke dni 10.4.2008 měl žalobce v evidenční kartě řidiče zaznamenáno 11 bodů, a vzhledem k tomu, že žalobci nebyla od shora uvedeného data po dobu 12 kalendářních měsíců uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, byly mu odečteny 4 body z celkového počtu dosažených bodů. Ke dni 11.4.2009, kdy došlo ke shora uvedenému odečtu, tak měl jmenovaný v kartě řidiče zaznamenáno 7 bodů. Po uvedeném datu se žalobce dopustil dalších tří přestupků, za něž mu bylo zaznamenáno celkem 6 bodů v bodovém hodnocení. Z uvedeného vyplývá, že ani skutečnost, že by se žalobce dne 11.1.2007 dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, za který by mu byly v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány 2 body, by neměla vliv na celkový počet bodů zaznamenaný v kartě řidiče.

V replíce k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření polemizuje s otázkou nicotnosti správního aktu pouze z pohledu § 77 odst. 1 správního řádu a úmyslně ponechává stranou příčiny nicotnosti podle § 77 odst. 2 správního řádu, které v posuzovaném případě nastaly, takže jsou dány důvody k prohlášení nicotnosti předmětného správního aktu - oznámení o uložení blokové pokuty za přestupek ze dne 11.1.2007. Předložený podklad o uvedeném přestupku ze dne 11.1.2007 není způsobilý, resp. je nicotným aktem, neboť z tohoto podkladu nelze bez jakýchkoliv pochyb zjistit, jakého přestupku se měl žalobce dopustit. Žalovaný dle názoru žalobce taktéž úmyslně ponechává stranou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu ohledně přezkoumávání

pochybností o údajích a podkladech o spáchaném přestupku pro účely záznamu bodů, na kterou žalobce poukázal.

Žalobce konstatoval, že v průběhu řízení předložil rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru provozu silničních vozidel, ze dne 11.4.2012, č.j. 371/2012-160-SPR/3, ve kterém sám žalovaný potvrdil, že strážník Městské policie hl. m. Prahy nezohlednil u přestupku ze dne 11.1.2007 při měření rychlosti odchylku měřicího zařízení ve výši 3 km/h z naměřené rychlosti, čímž žalobce spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích a nikoliv vytýkaný přísnější přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3) zákona o přestupcích), a dále že na pořízené fotografii zachycující předmětný přestupek je uvedeno datum 2.10.2007, přičemž daný přestupek byl spáchán dne 11.1.2007, takže žalobce ani nemohl spáchat tento přestupek kladený mu za vinu. Tím bylo prokázáno, že pochybnosti ohledně spáchání tohoto přestupku vznikly a jsou důvodné, neboť z podkladů pro záznam nelze zjistit, jaký přestupek dne 11.1.2007, který byl údajně projednán v blokovém řízení, žalobce spáchal, a tím stanovit přesný počet bodů, které budou žalobci za spáchaný přestupek uloženy. Z předmětného oznámení o uložení pokuty vyvstaly pochybnosti, které je nutné odstranit v podobě náležitého zjištění, jakého přestupku se žalobce dopustil, a tím stanovit přesný počet bodů. Z tohoto důvodu dle žalobce nedochází k přezkoumávání přestupku jako takového, tj. z pohledu skutkového, jak uvádí žalovaný s cílem zmást soud.

Žalobce má za to, že právní názory Nejvyššího správního soudu vyjádřené v jím zmíněných rozsudcích přesahují rozsah daných případů a jsou aplikovatelné i na jeho případ. Zopakoval dále, že přestupek ze dne 11.1.2007 dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3) zákona o přestupcích nespáchal. Spáchal-li uvedeného dne nějaký přestupek, pak možná přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích. Jestliže nespáchal přestupek ze dne 11.1.2007 dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3) zákona o přestupcích, pak MHMP nemohl tento přestupek a body z něj plynoucí vzít v potaz. Protože u přestupku z 11.1.2007 vznikly pochybnosti mající za následek, že tento přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3) zákona o přestupcích žalobce nespáchal, měl žalobce ke dni 10.4.2008 toliko 8 bodů z přestupků ze dne 26.10.2006, 28.2.2007, 7.6.2007, 17.6.2007 a 10.4.2008. Ke dni 11.4.2009 došlo k zákonnému odečtu 4 bodů, neboť žalobce po dobu jednoho roku nespáchal žádný přestupek, čímž měl po tomto odečtu celkem 4 body. Spáchal-li následně další tři přestupky (dne 3.6.2009, 16.3.2010, 8.11.2010), každý s počtem 2 bodů, pak mu muselo být připsáno za tyto tři další přestupky celkem 6 bodů. Měl-li tedy doposud zaznamenány v evidenční kartě řidiče 4 body a dalších 6 bodů obdržel, pak měl mít v evidenční kartě řidiče zaznamenáno celkem 10 bodů.

Polemiku žalovaného o zřejmé písařské chybě považuje žalobce za pouhé účelové tvrzení. O písařskou chybu se v žádném případě jednat nemohlo, neboť správní orgán nejenže uvedl jiný počet bodů (namísto 3 uvedl 2), nýbrž i samotný přestupek subsumoval pod jiné zákonné ustanovení, což znamená, že vědomě překvalifikoval skutek.

Tvrzení žalovaného, že MHMP postoupil vyjádření žalobce k podkladům pro vydání rozhodnutí dle ust. § 12 správního řádu věcně příslušnému úřadu, tj. Městské policii hl. m. Prahy, je dle žalobce vadné, stejně jako postup MHMP. Žalobce poukázal na nicotnost oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek z 11.1.2007 jakožto jednoho z podkladů pro záznam bodů. Nejednalo se tedy o žádné podání ve smyslu § 37 správního řádu, nýbrž o zpochybnění podkladů pro záznam bodů, které je věcně oprávněn projednat jedine MHMP. V rozhodnutí ze dne 7.2.2012 je uvedeno, že „Záznam 3 bodů ke dni 11.1.2007 (bod bodem č. 2), který napadl zmocněnec písemně po seznámení se spisovým materiálem, byl

proveden po doručení oznámení Městské policie hl. města Prahy.“ Lze tak jednoznačně dospět k závěru, že MHMP disponoval přede dnem vydání rozhodnutí sdělením (oznámením) Městské policie hl. m. Prahy. MHMP tímto obešel zákon v neprospěch žalobce s cílem získat potřebné informace v rámci tzv. postoupení věci údajně věcně příslušnému úřadu, když zpětnou odpověď od Městské policie hl. m. Prahy obdržel před svým rozhodnutím a závěry z doručené odpovědi následně zapracoval do rozhodnutí ze dne 7.2.2012. Získání potřebných informací bylo tedy zastřeno údajným postoupením věci, aniž by byl MHMP nucen následně postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu, tj. umožnit žalobci nové prostudování spisu.

Při ústním jednání před soudem setrvaly obě strany na svých procesních stanoviscích a podáních, která již v této věci učinily.

Soud při ústním jednání neprovedl dokazování žalobcem navrženými důkazy, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě důkazů provedených v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným. Soud pro úplnost dodává, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí nutně vycházel z obsahu celého správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.ř.s.).

V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 3 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 21.8.2007, se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.

Podle § 22 odst. 10 bod 3 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 21.8.2007, v blokovém řízení se uloží pokuta 2 500 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8, 9 a písm. g).

Podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 4 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 21.8.2007, se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.

Podle § 22 odst. 10 bod 2 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 21.8.2007, v blokovém řízení se uloží pokuta 1 000 Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4.

Podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích lze přestupek projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit.

Dle § 85 odst. 3 zákona o přestupcích nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.

Podle § 123a zákona č. 361/2000 Sb., ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, se bodovým hodnocením zajišťuje sledování opakovaného páchání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.

Podle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

Podle § 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno

- a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení,
- b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo
- c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.

Podle § 123c odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., dosáhne-li řidič, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, celkového počtu 12 bodů, pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku. Ministerstvo sdělí, po obdržení podkladů zaslaných příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, tuto skutečnost orgánu, který řidičský průkaz vydal.

Podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle § 77 odst. 2 správního řádu nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že v řízení o námitkách dle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., není správní orgán příslušný k vedení registru řidičů oprávněn jakýmkoliv způsobem přezkoumávat rozhodnutí o přestupku z hlediska jeho zákonnosti, věcné či formální správnosti, stejně jako řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo. Řízení o přestupku a námitkové řízení jsou dvě zcela samostatná správní řízení mající odlišný předmět. Zatímco v řízení o přestupku je příslušným správním orgánem zkoumáno naplnění všech zákonných znaků přestupku (objektivních i subjektivních, formálních i materiálních), zjišťována a autoritativním způsobem (rozhodnutím) deklarována odpovědnost konkrétního subjektu za spáchání přestupku a případně ukládána sankce, předmětem řízení o námitkách je přezkoumání toho, zda pro záznam bodů do registru řidičů existuje zákonem stanovený podklad a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá zákonem stanovené výši. Nepřípustnost zkoumání okolností spáchání přestupku v řízení o námitkách vyplývá rovněž ze zákonem stanovené posloupnosti jednotlivých řízení. Záznam bodů v registru řidičů může být proveden (a případné námitky napadající správnost provedeného záznamu mohou být uplatněny) až poté, co o jednání řidiče zařazeném do bodového hodnocení bylo v přestupkovém či trestním řízení *pravomocně* rozhodnuto. Nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla řidiči za jednání zařazené do bodového hodnocení uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, znamená, že takové rozhodnutí je cestou řádných opravných prostředků nezměnitelné, a tedy v zásadě konečné. S případnými námitkami proti záznamu bodů v registru řidičů, které by se týkaly skutkových okolností, za kterých byl přestupek spáchán, a které by tak svým obsahem směřovaly do pravomocně skončeného řízení o přestupku, proto v námitkovém řízení nemůže být řidič úspěšný, a nemůže s nimi uspět ani v přezkumném řízení před správním soudem.

Ke shodnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud, který se v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008 – 44 ztotožnil s názorem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice vysloveným v rozsudku ze dne 24.6.2009, č.j. 52 Ca 10/2009 – 78, podle něhož *„správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“*

Žalobce se v souzené věci dovolává závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 24.8.2010 č.j. 5 As 39/2010 – 76, a sice že „*Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“ Tyto závěry jsou ovšem žalobcem vytrženy z kontextu věci, kterou Nejvyšší správní soud posuzoval, a na případ žalobce nedopadají. U žalobce totiž neměl správní orgán žádný důvod k pochybnostem, zda a jaký přestupek žalobce dne 11.1.2007 spáchal, resp. za jaký přestupek spáchaný v tento den mu byla v blokovém řízení uložena pokuta. Rovněž nelze přehlédnout, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24.8.2010 č.j. 5 As 39/2010 – 76 reagoval na případ, kdy oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 23.10.2008 adresované Magistrátu města Liberec bylo neúplné a nejednoznačné, a v návaznosti na shora citovaný závěr konstatoval, že „*bylo povinností správního orgánu v řízení o námitkách, které stěžovatel uplatnil, zabývat se tím, zda stěžovatel skutečně v daný den přestupek, který byl údajně projednán v blokovém řízení, spáchal.*“ V nyní projednávané věci však nejedná o případ, kdy by se v řízení o námitkách vyskytly důvodné pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o pokutě uložené žalobci v blokovém řízení za přestupek spáchaný v tento den jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Správní orgán neměl žádný důvod pochybovat o tom, že žalobce skutečně v daný den spáchal přestupek uvedený v předmětném oznámení a že tento přestupek byl se žalobcem projednán v blokovém řízení.

Ve spise založené oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o pokutě uložené žalobci v blokovém řízení za přestupek spáchaný tentýž den jednáním zařazeným do bodového hodnocení je zcela jednoznačné. Kromě údajů o osobě žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo řidičského průkazu) je v oznámení uvedeno místo, datum a čas spáchání přestupku (Praha 7, Trojská 96, dne 11.1.2007 v 10,00 hod.), výše uložené pokuty (2500,- Kč) a číslo bloku na pokutu na místě nezaplacenou (B0080973). V oznámení je dále uvedeno, že řidič se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f/ bodu 3 zákona o přestupcích. Uvedeného přestupku se dopustil překročením nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/h a více v obci – z údaje dopsaného rukou v předtištěném formuláři oznámení vyplývá, že žalobce jel namísto stanovené rychlosti 30 km/h rychlostí 50 km/h. Oznámení obsahuje též jméno a příjmení strážníka, který žalobci pokutu uložil.

Z výše uvedeného vyplývá, že předmětné oznámení netrpí vadou vnitřní rozpornosti, ani žádnou jinou vadou, která by způsobovala jeho nicotnost. Jedná se o způsobilý podklad k provedení záznamu v registru řidičů ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a/ zákona č. 361/2000 Sb., o jehož nicotnosti nelze hovořit už z toho důvodu, že se nejedná o rozhodnutí správního orgánu, ale o záznam o tom, že určitá osoba spáchala konkrétní přestupek. Ustanovení § 77 odst. 2 správního řádu, na které v souvislosti se vznesenou námitkou nicotnosti předmětného oznámení poukazuje žalobce, se výslovně vztahuje pouze na rozhodnutí správního orgánu. Taktéž z příslušných ustanovení soudního řádu správního zcela jednoznačně vyplývá, že nicotnost může soud vyslovit jen v případě rozhodnutí správního orgánu. Žalobu na vyslovení

nicotnosti jiného úkonu správního orgánu než rozhodnutí musí soud jako nepřipustnou odmítnout (§ 65 odst. 1, § 70 písm. a/ s.ř.s.).

Z hlediska posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí považuje soud za podstatné, že žalobce svými žalobními tvrzeními nepopírá, že byl Městskou policií hl. m. Prahy dne 11.1.2007 v blokovém řízení pokutován za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f/ bodu 3 zákona o přestupcích a že mu byla za tento přestupek uložena pokuta ve výši 2500,- Kč. Žalobce nikterak nezpochybňuje, že jej v uvedený den městská policie kontrolovala v místě označeném v oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o uložení pokutě, tj. v Praze 7, Trojské 96, ani to, že mu za spáchaný přestupek byla uložena pokuta a vydán blok na pokutu na místě nezaplacenou. Svou námitkou, v níž městské policii vytýká nezohlednění zákonné odchylky v měření rychlosti, žalobce brojí proti skutkovým zjištěním, z nichž městská policie vycházela při projednání přestupku a která měla pochopitelně vliv právní kvalifikaci přestupku, jehož se žalobce svým protiprávním jednáním dopustil. Jinými slovy řečeno, žalobce nesouhlasí s tím, že svým jednáním dne 11.1.2007 naplnil znaky skutkové podstaty přestupku uvedeného v § 22 odst. 1 písm. f/ bodu 3 zákona o přestupcích. Tento svůj nesouhlas žalobce mohl a měl uplatňovat v rámci přestupkového řízení, což však neučinil. Tím, že souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení, akceptoval mj. to, že daný přestupek byl městskou policií spolehlivě zjištěn (84 odst. 1 zákona o přestupcích).

Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24.8.2010 č.j. 5 As 39/2010 – 76, blokové řízení „umožňuje rychle vyřídit přestupky ve zkráceném řízení, a to méně formálním způsobem než tam, kde se postupuje podle obecných ustanoveních zákona o přestupcích. Uložení pokuty v blokovém řízení má tedy povahu správního rozhodnutí. Lze-li pokutu uložit na místě, lze rovněž dovodit, že přestupek lze zpravidla projednat tehdy, byl-li pachatel při svém jednání na místě přistižen. Jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl dle názoru správního orgánu přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, nelze přestupek projednat v blokovém řízení. Otázky skutkové a právní týkající se spáchání správním orgánem tvrzeného přestupku, je pak nutno dokazovat ve standardně vedeném přestupkovém řízení, které končí vydáním rozhodnutí o přestupku, které je rozhodnutím dle § 65 s. ř. s. a lze jej po vyčerpání opravných prostředků napadnout žalobou ve správním soudnictví.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 – 46 konstatoval: „... je-li podle § 68 písm. a) s. ř. s. žaloba nepřipustná tehdy, nevyužil-li žalobce opravných prostředků v řízení před správním orgánem, které zákon připouští, pak musí být nepřipustná i tam, kde žalobcovo právo na podání opravného prostředku zůstalo nevyužito z toho důvodu, že žalobce nehodlal vést příslušné správní řízení ani v prvním stupni a spokojil se s ukončením věci v blokovém řízení.“ Judikatura správních soudů se na základě uvedeného rozsudku, na jehož odůvodnění lze odkázat, ustálila na právním závěru o tom, že přestupky, které byly projednány v blokovém řízení, přitom obviněný s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil, nelze ve správním soudnictví přezkoumávat.

Námitkou, v níž městské policii vytýká nezohlednění zákonné odchylky v měření rychlosti, žalobce nečiní nic jiného, než že následně zpochybňuje správnost skutkových zjištění, ze kterých městská policie vycházela při projednání jeho přestupku v blokovém řízení. Tuto námitku nelze v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru

řidičů a ani v přezkumném soudním řízení akceptovat, neboť mohla a měla být účinně uplatněna pouze v rámci řízení o přestupku, nikoliv po jeho pravomocném skončení uložením pokuty v blokovém řízení. Opačný postup by ve výsledku znamenal popření výše citovaného názoru Nejvyššího správního soudu, podle něhož správní orgán v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Správní orgán je v uvedeném řízení oprávněn zkoumat *pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání.*

V souzené věci žalobce žádnou relevantní námitkou nezpochybnil *existenci* způsobilého podkladu pro záznam bodů v registru řidičů, kterým je doklad o projednání jeho přestupku ze dne 11.1.2007. Vedle oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o pokutě uložené žalobci v blokovém řízení, v němž je mj. uvedeno číslo žalobci vydaného bloku na pokutu na místě nezaplacenou (B0080973), existenci tohoto dokladu prokazuje též samotným žalobcem předložené sdělení žalovaného sp. zn. 371/2012-160-SPR/3 ze dne 11.4.2012, jímž byl žalobce vyrozuměn o nemožnosti zahájení přezkumného řízení ve věci jeho přestupku ze dne 11.1.2007. V tomto sdělení žalovaný hodnotí předmětný pokutový blok slovy: *„z pokutového bloku č. B 0080973 série AB/2008 je mimo jiné zřejmé, že na místě přestupku byl jmenovaný ztotožněn podle předloženého řidičského průkazu. Pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou je panem J. F. podepsán. Ze spisové dokumentace vyplývá, že jelikož jmenovaný pokutu nezaplátil, byla tato ke dni 3. června 2010 vymožena v rámci exekučního řízení.“*

Záznam bodů v registru řidičů za přestupek spáchaný žalobcem dne 11.1.2007 byl v dané věci proveden zcela v souladu s oznámením Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o pokutě uložené žalobci v blokovém řízení, jež odkazuje na výše zmíněný pokutový blok č. B 0080973. Počet bodů připsaných žalobci za tento přestupek pak odpovídá bodovému ohodnocení tohoto protiprávního jednání uvedenému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb., podle kterého se za překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/h a více v obci nebo o 30 km/h a více mimo obec zaznamenají v registru řidičů 3 body.

O právní kvalifikaci přestupku spáchaného žalobcem dne 11.1.2007 bylo pravomocně, tj. s konečnou platností rozhodnuto orgánem městské policie v blokovém řízení. Na tomto posouzení již nemůže ničeho změnit ani případný jiný názor Ministerstva dopravy vyjádřený ve sdělení sp. zn. 371/2012-160-SPR/3 ze dne 11.4.2012, podle kterého se žalobce údajně měl vzhledem k nezohlednění odchylky měřícího zařízení dopustit přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f/ bodu 4 zákona o přestupcích. Žádný zákon Ministerstvu dopravy nepřiznává pravomoc k tomu, aby po pravomocném skončení řízení o přestupku zpochybňovalo rozhodnutí městské policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, resp. měnilo právní kvalifikaci daného přestupku, a to dokonce v pouhém přípisu (sdělení), jímž žalobce informuje o nemožnosti zahájení přezkumného řízení ohledně tohoto přestupku. Pokud tak žalovaný přesto ve sdělení sp. zn. 371/2012-160-SPR/3 ze dne 11.4.2012 učinil, nelze k tomuto jeho jednání, jež nemá naprosto žádnou oporu v zákoně, jakkoliv přihlížet.

Už ze samotného faktu, že za přestupek spáchaný dne 11.1.2007 byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč, je zřejmé, že se v blokovém řízení nemohlo jednat o sankci za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 4 zákona o přestupcích, neboť za takový přestupek bylo podle § 22 odst. 10 bod 2 téhož zákona možné v blokovém řízení uložit pokutu pouze ve výši 1.000,- Kč. Výše žalobci uložené pokuty plně koresponduje s právní kvalifikací daného přestupku uvedenou v oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o pokutě uložené žalobci v blokovém řízení.

Soud plně sdílí názor žalovaného, že uvedení nesprávné právní kvalifikace přestupku spáchaného žalobcem dne 11.1.2007 a počtu za něj zaznamenaných bodů v protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 12.1.2011, je zřejmou písařskou chybou. V žádném případě se nemůže jednat o změnu právní kvalifikace daného přestupku, jak namítá žalobce, neboť o té již bylo v době sepsování předmětného protokolu dávno pravomocně rozhodnuto. Jak ostatně žalobce sám poznamenal v replice k vyjádření žalovaného, MHMP není oprávněn (nemá kompetenci) skutek subsumovat pod jiný, třeba i mírnější přestupek, neboť by tím nahrazoval správní orgán věcně příslušný projednávat přestupky. Protokol o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 12.1.2011 není ničím jiným než záznamem o tom, jaké podklady byly žalobci (jeho zástupci) předloženy k nahlédnutí, aby se s nimi mohl seznámit. Rozhodující je samozřejmě obsah jednotlivých podkladů, v daném případě obsah oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o pokutě uložené žalobci v blokovém řízení, nikoliv nesprávné konstatování obsahu těchto podkladů ve zmíněném protokolu. To, že správní orgán I. stupně nehodlal ničeho měnit na právní kvalifikaci žalobcova přestupku ze dne 11.1.2007, pak nade vší pochybnost prokazuje jeho rozhodnutí ze dne 7.2.2011 o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení záznamu 12 bodů, v němž je právní kvalifikace daného přestupku uvedena zcela v souladu s předmětným oznámením Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o uložení pokuty, a je zde též uveden počet bodů připsaných žalobci za tento přestupek, který odpovídá bodovému ohodnocení tohoto protiprávního jednání podle zákona (tj. 3 body). Tvrzení žalobce, že MHMP ho sankcionoval jiným, mírnějším přestupkem, a to za překročení rychlosti v obci o méně než 20 km/h, a zaznamenal mu toliko 2 body, se vzhledem k výše uvedenému nezakládá na pravdě.

Neopodstatněná je rovněž námitka, ve které žalobce vytýká správnímu orgánu porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Soud v této souvislosti předně považuje za nutné zdůraznit, že v žalobě ze dne 8.12.2011 žalobce s poukazem na uvedené ustanovení toliko hypoteticky uváděl, že pokud by správní orgán na základě jím podaných námitek doplnil řízení, musel by před vydáním rozhodnutí žalobci opět umožnit vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Doslova uvedl, že „Pokud by tedy došlo k doplnění řízení stanoviskem či jiným důkazem Policie ČR na základě předchozí výzvy žalovaného, měl žalovaný umožnit žalobci vyjádřit se k novým podkladům....“ Žalobce tedy netvrdil, že se tak stalo, a neoznačil ani konkrétní podklad, se kterým nebyl před vydáním rozhodnutí v rozporu se zákonem seznámen. Učinil tak až v podání ze dne 9.2.2012, ve kterém s poukazem na usnesení MHMP ze dne 1.2.2011 o postoupení jeho vyjádření ze dne 24.1.2011 městské policii dovozoval, že v dané věci došlo k doplnění řízení o stanovisko Městské policie hl. města Prahy, se kterým nebyl seznámen. Soud předně uvádí, že tato tvrzení žalobce uplatnil po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.r.s.), tj. opožděně, a proto by k nim soud a nemohl přihlížet, ani kdyby byla opodstatněná. Uvedená tvrzení jsou nicméně zcela nedůvodná.

Usnesením ze dne 1.2.2011 postoupil MHMP Městské policii hl. města Prahy podání žalobce – jeho vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí nikoliv proto, že by hodlal od městské policie získat nějaký další podklad pro rozhodnutí ve věci samé (o námitkách), ale proto, že uvedené podání vyhodnotil dle jeho obsahu též jako podání týkající se uložení blokové pokuty za přestupek spáchaný dne 11.1.2007. Poté, co tak učinil, správní orgán I. stupně nečekal na to, jakým způsobem bude městská policie na postoupené podání reagovat, a o pouhých několika dny později, konkrétně dne 7.2.2011, sám vydal meritorní rozhodnutí o žalobcových námitkách. Podkladem řízení se tak nestal (a obsahem správního spisu není) žádný úkon, který by městská policie učinila v návaznosti na shora uvedené usnesení o postoupení věci ze dne 1.2.2011 a ze kterého by správní orgán I. stupně při rozhodování ve věci samé vycházel. Jinak řečeno, k žádnému doplnění řízení o stanovisko Městské policie hl. města Prahy, se kterým by měl být žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu seznámen, před vydáním rozhodnutí v projednávané věci nedošlo. Názor žalobce, že odbor dopravně správních agend uznal jeho námitky důvodnými, požádal Městskou policii hl. města Prahy o vysvětlení toho, zda došlo k započtení zákonné odchylky u přestupku ze dne 11.1.2007, a rozhodnutí ve věci vydal až po doručení oznámení Městské policie hl. města Prahy, je tedy naprosto mylný, neboť k ničemu takovému ze strany správního orgánu I. stupně nedošlo.

Správní orgán I. stupně měl samozřejmě k dispozici jako podklad pro rozhodnutí oznámení Městské policie hl. města Prahy vztahující se k přestupku ze dne 11.1.2007, na které také ve svém rozhodnutí (str. 5, druhý odstavec) poukázal. Nejednalo se však o nic jiného než o oznámení Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11.1.2007 o pokutě uložené žalobci v blokovém řízení, na jehož základě byly žalobci body za tento přestupek zaznamenány.

K žalobcově argumentaci, v níž uvádí, že řidičský průkaz nezbytně potřebuje k výkonu povolání, dle názoru soudu postačuje uvést, že na to měl žalobce pamatovat dříve a měl o to více dbát na dodržování pravidel silničního provozu, což evidentně nečinil.

K námitce, že na fotografii zachycující rychlost vozidla při přestupku spáchaném dne 11.1.2007 je uvedeno datum 2.10.2007, soud rovněž přihlížet nemohl, protože tato námitka byla žalobcem uplatněna až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby. Pokud by tak učinil, tedy pokud by překročil rozsah včas uplatněných žalobních námitek, jednal by v rozporu s ustanoveními § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě.

Lze shrnout, že v námitkovém řízení neměl správní orgán žádný důvod k pochybnostem o tom, za jaký přestupek spáchaný dne 11.1.2007 byla žalobci v blokovém řízení uložena pokuta 2500,- Kč. Za spáchání tohoto přestupku byly žalobci právem zaznamenány v registru řidičů 3 body. V žalobě vznesené námitky neprokazují, že by správní orgány obou stupňů v dané věci postupovaly a rozhodly v rozporu se zákonem. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Protože žalovanému, který měl ve věci úspěch, žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. listopadu 2013

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.